Ч. 18 Субота 23 сѣчня (4 лютого) 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вôльнû вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Справы парляментарнû.

Угорскій президентъ міністрôвъ приѣхавъ оногды до Вѣдня и вчера передъ полуднемъ бувъ на пôвтора годинной авдієнціи у Є. Вел. Цѣсаря, а опôсля конферувавъ зъ міністрами гр. Кальнокимъ, гр. Таффомъ и дромъ Штайнбахомъ. Пôсля будапештеньскои кореспонденціѣ вôдносила ся та конференція президента міністрôвъ до уложеня проґрамы роботъ обохъ парляментôвъ и скликаня спôльныхъ делеґаціи на конець мая, найпôзнѣйше на початокъ червня до Вѣдня.

До Dzien. Polskого доносять зъ Вѣдня, що пос. Романчукъ має нинѣ поставити внесенє о помноженє числа пословъ зъ меншихъ посѣлостей въ Галичинѣ до Рады державнои въ той спосôбъ, щобы замѣсть дотеперѣшныхъ 28 пословъ выбирано 38, отже о 10 пословъ бôльше. Зъ тои звышки припаде 7 на рускû а 3 на польскû округи.

Въ Колѣ польскôмъ вела ся вчера нарада, на котрôй порушено важнû справы, мѣжь иншими справу внесеня пос. Пернерсторфера що до интерпретаціѣ §. 2 закона о зборахъ. На початку нарадъ домагавъ ся пос. Гофмоклъ пôдпоры Кола въ справѣ узысканя для Станиславова дирекціѣ руху зелѣзниць державныхъ.— Пос. Давидъ Абрагамовичъ доказувавъ, що интерпретація закона пôсля ореченя трибуналу адміністраційного вôдносить ся лишь до соціялістôвъ и заявивъ, що колибъ коло ухвалило се внесенє, то вôнъ мусѣвъ бы здержатись вôдъ голосованя въ повнôй Палатѣ. — За внесенємъ Перперсторфера промавлявъ пос. Гофмоклъ и Рошковскій, а сей послѣдный доказавъ хибну интерпретацію слова „Gast“ (ґôсть) въ законѣ. — Пос. Чайковскій заявивъ ся противъ внесеня Пернерсторфера. Наконець по промовѣ пос. Щепановского ухвалило Коло 17 голосами противъ 12 выступити за внесенємъ Пернерсторфера.

По сѣмъ розпочала ся нарада надъ етатомъ міністерства справедливости. Пос. Мадейскій домагавъ ся, щобы Коло старало ся о то, щобы авскультантôвъ судовыхъ заразъ гоноровано, бо нѣхто не хоче вступати до суду.

„Політика холодного розуму, чи політика нервôвъ?“

Дальше пише „Правда“:

„Невыразна и нерѣшуча акція пословъ народовцѣвъ въ останнôй коротенькôй сесіи соймовôй и посоймовû статьѣ „Дѣла“, котрû були вôдгомономъ сеи акціи соймовои, не могли зовсѣмъ причинити ся до проясненя ситуаціи политичнои, до сконсолідованя Русинôвъ-народовцѣвъ для идеѣ національнои самостôйности, а лише дальше мѣшали розумѣня и погляды національно-політичнû и такъ неяснû у загалу нашои суспôльности. Такû неяснû розумѣня проявили ся и на останныхъ зборахъ загальныхъ „Народнои Рады“ дня 27 грудня 1892 року, именно въ справѣ сконсолідованя всѣхъ силъ рускихъ. Коли бо справозданє зъ дволѣтнои дѣяльности выдѣлу „Народнои Рады“ выказувало наглядно, що народовцямъ треба було боротись зъ негôдною аґітаціѣю москвофільскои „Русскои Рады“, коли заступникъ головы „Народнои Рады и референтъ „Народнои проґрамы“ рѣшучо констатувавъ, що рôжниця обохъ сторонництвъ (народовского и москвофільского) лежить въ основахъ засадничихъ, котрû „нѣколи разомъ не зôйдуть ся“, и заявивъ, що „можемо дѣлати спôльно лише зъ тыми людьми иншихъ сторонництвъ рускихъ, котрû своєю дѣяльностю не будуть выступати проти идеѣ самостôйности народу руского“, — голова „Народнои Рады“ думає, що есть „мѣжь ними люде, зъ котрыми можна ити разомъ въ акціи політичнôй“, не подавши однакъ выразно и ясно основъ, на якихъ можна ити разомъ. Чи дѣйстно такъ оно є, мôгъ голова „Народнои Рады“ дôзнати ся зъ ухвалъ мужѣвъ довѣрія москвофільскои „Русскои Рады“, що вôдбули ся передъ зборами „Народнои Рады“. Тамъ подôбно деякû „мужѣ довѣрія“ думали, що можна бы зъ Русинами-народовцями ити разомъ въ акціи політичнôй, однакъ загалъ мужѣвъ „Русскои Рады“ признавъ се неможливымъ и постановивъ не сходити зъ дороги объєдинительнои и обрусительнои політики.

Така неяснôсть політичныхъ поглядôвъ стверджує доводно слова пок. Гладиловича „мы скацапѣли“ и чимало причинилась до того, що кольпортованû москвофільскою и радикальною пресою выдумки про „сочевицу“, „авансы“ и т. ин. и толкованои на такій ладъ політики зъ становища „концесій“ находили послухъ у певнои части рускои суспôльности и выкликували невдоволенє, пôддержуванє ще й значною частю польскои журналістики. Се невдоволенє высловивъ голова „Народнои Рады“ и пôдчасъ соймовои сесіѣ осѣннои и на зборахъ загальныхъ, а именно на зборахъ „Народнои Рады“ сконстатувавъ, що „передъ двома роками бувъ настрôй зôбраныхъ членôвъ може надто оптімістичный, а теперь надто песімістичный, всѣ уважають себе пригноблеными, знати апатію“.

Сû обидвѣ проявы, сконстатованû головою „Народнои Рады“, можемо вважати лише яко выслѣдокъ політики нервôвъ. Мы звычайно любимо славити ся нашою терпеливостію, одначе вѣкъ нервôвъ вытиснувъ свôй вплывъ и на рускôй суспôльности. Мы одушевляємо ся на часъ деякими справами, маємо благороднû по-

5)

Родина Бардіѣвъ.

Новеля М. Йокая.

(Дальше).

По хвили тымъ лютѣйше кинула ся шайка на браму, а цѣлу палату засыпавъ градъ камѣня.

Варава не зважавъ на впадаюче камѣнє, усѣвъ собѣ у вôкнѣ и кидавъ звôдтамъ тяжкû брилы зелѣза, посылаючи за кождымъ разомъ двохъ або трехъ на другій свѣтъ.

Зъ ронделѣ сыпались выстрѣлы оденъ за другимъ. Нѣ оденъ не пропавъ дармо. Напастники стратили богато и вже тратили вôдвагу, коли оденъ слуга цѣлый блѣдый прибѣгъ до Варавы и давъ знати, що облягаючû добувають ся зъ заду будынку по драбинахъ, а служба не може имъ дати рады.

Якъ скаженый кинувъ ся Варава въ ту сторону.

Въ захôднôй комнатѣ лежавъ самъ оденъ сѣдельничій, закиданый на смерть камѣнемъ и вже дававъ ся чути крикъ юрбы, котра приставила драбину и драпала ся до горы. Тамъ прибѣгъ Варава. Побачивъ, що до вôкна другои комнаты приставлено драбину и по нѣй вылазять Румуны, а тымчасомъ въ другôмъ вôкнѣ видко вже головы ворогôвъ.

— Впередъ, розбôйники! — крикнувъ въ страшнôмъ пересердю, схопивъ конець драбины, перевернувъ єѣ на другу сторону и потрясъ нею такъ, що всѣ поспадали зъ неѣ на землю; потôмъ нелюдскою силою пôднявъ єѣ у гору и страшно махнувши нею у воздусѣ ударивъ другу драбину.

Вôдъ того страшного удару та друга драбина зломила ся въ половинѣ, єѣ горѣшна частина разомъ зъ людьми на нѣй гримнула на землю, оденъ лишь чоловѣкъ чѣпивъ ся вôкна и висѣвъ такъ довго, поки по страшнôй натузѣ не впавъ и не розбивъ ся на долѣ.

Уста Варавы вкрыли ся пѣною, кровь забѣгла очи, лице посинѣло. Зъ такимъ лицемъ вбѣгъ вôнъ до сусѣднои комнаты.

Тутъ бувъ оденъ зъ облягаючихъ, котрый ишовъ передомъ. Єго тутъ и заставъ Варава.

Чоловѣкъ той поблѣдъ и выпустивъ молотъ зъ руки на видъ Варавы; остовпѣвъ зъ переляку — такъ страшно выглядавъ той велитъ.

Зъ порожною рукою але скаженымъ гнѣвомъ кинувъ ся вôнъ на ворога, схопивъ єго за вытягнену, мовь благаючо руку, притягнувъ до себе и выкинувъ вôкномъ. Чоловѣкъ той замлынкувавъ у воздусѣ и полетѣвъ далеко.

— Ходи тутъ, котрый хоче вмирати! — кричавъ силачь. Кровь текла єму зъ устъ, бо хтось ударивъ єго каменемъ. — Сюды до мене, всѣ, кôлько васъ є!

Въ тôй хвили роздавъ ся страшный галасъ.

Волохи найшли дверцѣ, котрû Семенъ нерозважно лишивъ отвореными и вже добули ся до середины будынку, коли то спостерегла якась наймичка и крикомъ, вôдъ котрого кровь стигла въ жилахъ, дала знати нападенымъ о небезпечности.

Єѣ вбили на мѣсци.

Почувши той крикъ Варава схопивъ тяжкій свôй молотъ и побѣгъ на сходы.

На коритари стрѣтивъ брата Осипа, котрый побачивши неприятеля въ серединѣ дому переставъ боронити браму и поспѣшивъ зъ оружемъ въ руцѣ на сходы, вôдведеный вдовою.

— Иди, сестро, до моихъ, заведи ихъ на пôдъ. А мы тымчасомъ постепенно будемо боронити сходôвъ. Поцѣлуй тамъ жѣнку и дѣти мои. Коли насъ замордують, то мабуть спôчнемо въ однôй могилѣ. Тамъ побачимо ся.

Не треба було довго на се ждати.

Вдова пôшла. Два браты обняли ся мовчки, станули на сходахъ и очѣкували ворога.

ривы, найкраси̂ думки и замѣры, одначе не стає намъ терпеливости и вытревалости довести ихъ до ко̂нця, до ладу, задля дро̂бныхъ навѣть перепонъ и невдачь тратимо духа, енерґію, попадаемо въ неохоту, невдоволенє и псуємо неразъ найкрасше розпочате дѣло. Тымчасомъ именно політика середъ такихъ трудныхъ обставинъ якъ въ австрійско̂й державѣ взагалѣ, а въ Галичинѣ особливо, вымагає холодного розуму, вытревалости и працѣ.

Політика нерво̂въ проявила ся и на останныхъ зборахъ „Народнои Рады", де п. Рудницкій, котрый зъ такимъ сапґвінізмомъ промовлявъ передъ двома роками въ интересѣ акціѣ розпочатои 1890 р., теперь зъ менешимъ жаромъ ставивъ резолюцію до посло̂въ соймовыхъ и Рады державнои, щобы всюды рѣшучо зазначували невдоволенє и домаганя Русино̂въ, хочь бы мали перейти до опозиціѣ и то до зорґанізованои опозиціѣ. Зборы ухвалили сю резолюцію, даючи тымъ выразъ свого невдоволеня зъ дотеперѣшнои акціѣ посло̂въ, прихильнои правительству, а „Дѣло" вже заповѣло зъ новымъ рокомъ „політику во̂льнои руки".

Одначе на се скажемо словами латиньскими — et respice finem! Невдоволенє середъ рускои суспо̂льности має бути причиною переходу навѣть до опозиціѣ. Якогожь сподѣвати ся зъ того добутку? Хибажь руски̂ послы не були довшій часъ въ Соймѣ въ опозиціѣ? И чи середъ рускои суспо̂льности було вдоволенє? Чи й теперь можна бы сподѣвати ся, що наро̂дъ рускій зведеный до безплоднои ролѣ опозиційнои бувъ бы тымъ вдоволеный?! Мы назвали сю ролю безплодною, бо справдѣ, коли опозиція такого интелектуально розвитого, національно свѣдомого, матеріяльно незалежного народу якъ Чехи показує ся безхосенною и посередъ опозиційного клюбу молодоческого въ Радѣ державно̂й проявляють ся всякі сторонництва во̂дмѣнныхъ и суперечныхъ поглядо̂въ, коли така могуча партія нѣмецко-ліберальна, погрозивши опозиціею, силкує ся знову стати вплывовою партією правительственною, то мы думаемо, що наша суспо̂льно̂сть, тямлячи добре Гребѣнчину приказку про мѣрошника, не по̂де на дорогу безплоднои и безуспѣшнои політики. Мы можемо вповнѣ трактувати словами референта народнои проґрамы дра К. Левицкого и бажати, щобъ они во̂йшли въ тѣло и кровь нашои суспо̂льности и кермували нею въ усѣй роботѣ народно-національно̂й. „Не оглядаймо ся на те, говоривъ дръ К. Л., яка есть політика правительства супроти Русино̂въ: чи прихильна чи неприхильна. Цѣлый бо наро̂дъ рускій має вести роботу орґанічну зъ долины, щобы бувъ готовый на всякій часъ. Сами̂ здобутки політични̂ не принесуть намъ хо̂сна, бо лише той наро̂дъ есть въ силѣ выхо̂снувати права політични̂, котрый бувъ въ силѣ здобути собѣ тоти̂ права. Не можна поминути тутъ и тои обставины, що добра орґанізація народна по̂ддержує дѣяльно̂сть не лише товариствъ політичныхъ, але також народныхъ заступнико̂въ — наколи тоти̂ находять крѣпку основу въ само̂мъ народѣ. Тому треба намъ прокинутись зъ всякои байдужности и легковаженя справъ народныхъ, не треба допускати знеохоты по неудачахъ, але зъ повнымъ завзятємъ и вѣрою въ будуччину ити смѣло впередъ".

Отже покиньмо політику нерво̂въ, а йдѣмъ за покликомъ холодного розуму; покиньмо політику шумныхъ фразъ, ефектовныхъ поклико̂въ демонстраційныхъ, а возьмѣмъ ся живо и горячо до щирои орґанічнои працѣ надъ нашимъ селяньствомъ и мѣщаньствомъ, розбудѣмъ и зорґанізуймо нашу интеліґенцію, а коли ити мемо за провѣдною зорею нашои національнои самосто̂йности, тодѣ при щиро̂й праци орґанічно̂й до̂йдемо до своеѣ меты!

Зъ рускихъ товариствъ.

Дня 29 сѣчня во̂дбули ся у Вѣдни товариски̂ сходины „Громады" при участи 84 осо̂бъ якъ мужчинъ такъ и женщинъ. Мѣжь иншими явили ся пос. Ол. Барвѣньскій и дръ Ол. Кулачковскій зо̂ Львова.

Сходины во̂дкрывъ гарною промовою заступникъ головы п. Бѣгунъ, витаючи въ першо̂мъ рядѣ пос. Барвѣньского, дальше всѣхъ члено̂въ „Громады" и ихъ родины. Опо̂сля понеслась по̂дъ артистичнымъ проводомъ п. Туркевича одна пѣсня за другою, а громадяне и ихъ родины не могли налюбуватись звуками украиньско-рускои пѣснѣ. Середъ пѣсень забравъ слово акад. Петрушевичь и почавъ оповѣдати гумористични̂ анекдоты зъ житя жидо̂въ. Оповѣданя п. Петрушевича були такъ добо̂рни̂, ґестикуляція такъ знаменита, що намъ здавалось, нѣбы бачимо мѣжь собою справдѣшного артиста-гумориста. Оплескамъ и сердечному смѣхови не було ко̂нця. Потому членъ „Громады", старшій вѣкомъ робо̂тникъ Яхторовичь, такожь заимпровизувавъ стихомъ дуже удатне гумористичне оповѣданє зъ житя селяньского. Опо̂сля наступили промовы акад. Студиньского и посла Барвѣньского. Посолъ Барвѣньскій заявивъ, що все радо витає и буде витати помѣжь Громадянами, де находить таку сердечно̂сть и таке одушевленє, взывавъ до вытревалого труду надъ зростомъ та розвоемъ „Громады". Бесѣду п. Барвѣньского принято гро̂мкими оплесками а Громадяне заинтонували гучно, вставши зъ мѣсць, имнъ Украины. О годинѣ 10 вечеромъ зако̂нчивъ акад. Студиньскій промовою часть офіціяльну и заявивъ, що теперь наступає часть неофіціяльна — танцѣ.

Знаменитый пяністъ п. Буркевичь загравъ коломыйки, а молоди̂ Громадяне зъ доньками и жѣнками члено̂въ „Громады" пустились въ танець. Въ першо̂й парѣ ставувъ дръ Кулачковскій зъ панною А. Томано̂вною и его вмѣлому проводови треба во̂ддати повне узнанє. Родины Громадянъ, що въ перше бачили сей нашъ танець, не могли нимъ налюбуватись: сто̂лько житя и елеґанціѣ видно було въ танци молодыхъ члено̂въ „Громады". До коломыйки стануло шѣсть, а до кадриля 14 паръ.

Посолъ Барвѣньскій перебувъ мѣжь Громадянами до $11^1/_2$ въ ночи, а часть члено̂въ во̂дпровадила его домо̂вь. Друга часть по̂дъ проводомъ п. Т. забавляла ся танцями глубоко поза по̂вно̂чь.

„Громада" розвиваесь гарно и громадить коло себе вже дуже поважне число вѣденьскихъ Русино̂въ. Выдѣлъ сповняє совѣстно свою цѣль, а кро̂мъ того, що подає можно̂сть до науки и забавы, не забуває такожь на Громадянъ у всѣлякихъ нещастяхъ, запомагаючи ихъ грошевыми по̂дмогами. На послѣдно̂мъ засѣданю выдѣлу, яке во̂дбулось саме передъ сходинами, удѣлено двомъ членамъ „Громады" робо̂тникамъ, що лежали довшій часъ хори̂, доволѣ значни̂ грошеви̂ запомоги.

Переглядъ політичный.

По̂сля Budap. Corr. принимавъ Є. Вел. Цѣсарь кн. Фердинанда Кобурґа на довшо̂й спеціяльно̂й авдієнціи.

Вѣденьски̂ ґазеты суть того погляду, що засѣданя Рады державнои потягнуть ся до 24 марта и що въ то̂мъ часѣ буде такожь залагоджена справа подо̂льскихъ зелѣзниць.

„Правит. Вѣстникъ" оголосивъименованє царевича президентомъ комітету для будовы сибѣрскихъ зелѣзниць.

Въ французско̂й палатѣ посло̂въ поставивъ пос. Деляфосъ интерпеляцію до правительства въ справѣ египетско̂й и доказувавъ, що Франція має право жадати, щобы Анґлія вела політику, котра прилагодила бы еѣ уступленє зъ сего краю. Египетъ може самъ собою управляти. Міністеръ справъ заграничныхъ Девель, во̂дповѣвъ на то, що збо̂льшенє ґарнізону въ Египтѣ не означає нѣякои змѣны въ анґлійско̂й політицѣ супротивъ Франціѣ и сул-

---

Зо̂ смертельною по̂мстою сунулась товпа по вузкихъ камѣнныхъ сходахъ.

— Га! Такъ васъ люблю, такъ зблизька! — кричавъ Варава, по̂днѣсъ тяжкій сво̂й молотъ обидвома руками и почавъ бити нимъ облягаючихъ.

Скоро, мовь крила вѣтрака, а тяжко, мовь громы, падавъ молотъ разъ-у-разъ, а все въ одно мѣсце. Кого молотъ влучивъ, той вже не по̂днявъ ся бо̂льше. Сходы почали наповняти ся потовчеными чашками, поломаными грудьми и повыкручоваными членами. Сильный гукъ тяжкого молота и смертельный стого̂нъ конаючихъ во̂дбивавъ ся о склепѣнє палаты.

Безъ памяти почали напастники втѣкати, хочь ихъ зъ заду пхали. Велитъ во̂дпихавъ ихъ безъ упину, безъ утраты силъ, и робивъ собѣ дорогу сильными ударами свого страшного молота.

Вже во̂дперъ ихъ майже до самого початку сходо̂въ, коли якійсь ворогъ, що сховавсь у фрамузѣ, незамѣтно пробивъ его довгимъ рожнемъ.

Зо̂ страшнымъ крикомъ звернувъ ся до свого убійника, кинувъ молотъ за утѣкаючою передъ нимъ товпою зъ видомъ страшнои ненависти на лици, послѣдными силами схопивъ свого убійника за плече и упавъ разомъ зъ нимъ.

Стрѣлы его брата поклали трупомъ першихъ чотирехъ, котри̂ прибѣгли убійникови на помо̂чь. Не маючи вже бо̂льше набоѣвъ, Осипъ обернувъ кольбу и кинувъ ся боронити брата. Та его небавомъ по коротко̂й борбѣ розброили.

Вывели его до зелѣзного хреста на скалѣ, тамъ его прибили на хрестѣ, намучили его страшно и такъ убили.

Коли велита хотѣли во̂дняти во̂дъ убійника, вже не живъ зъ нихъ жаденъ. Послѣдными силами задусивъ во̂нъ розбишаку и такъ задубѣли ему руки, якъ схопивъ его. Мусѣли Варавѣ пообтинати руки, щобы зъ нихъ выдо̂стати Волоха — трупомъ.

Зъ мужчинъ въ родинѣ оденъ Тома ще живъ и ожидавъ розбо̂йнико̂въ зо̂ споко̂йнымъ лицемъ.

Сидѣвъ въ крѣслѣ зъ поручами, передъ нимъ горѣли двѣ свѣчки воскови̂, освѣчуючи горди̂, остри̂ черты аристократа.

Сидѣвъ споко̂йно, чувъ крикъ надходячои до его комнаты шайки, а серце его не ударило голоснѣйше, сильнѣйше якъ перше.

Вынявъ свою криву широку шаблю и поклавъ передъ собою на столѣ, пото̂мъ оперъ широке чоло на долони и дививъ ся на чорну сталь шаблѣ, записану якимись незнаными буквами.

Крикъ було чути щоразъ близше. Наразъ ударили въ дверѣ, они розтворили ся, бо не були навѣть замкнени̂.

Шляхтичь вставъ зъ крѣсла, взявъ зо̂ стола шаблю и оперъ ся лѣвою рукою о поруче; мовчки холодно стоявъ во̂нъ передъ своими ворогами.

Ти̂ кинули ся на него зъ проклятємъ, вымахуючи косами, зъ котрыхъ капала кровь замордованыхъ.

Шляхтичь стоявъ неповорушно, мовь статуа, доки его вороги не по̂дойшли на два кроки близько. Тогды заблысла въ его руцѣ блыскуча чорна збруя и оденъ зъ напастнико̂въ упавъ на землю зъ розтятою чашкою. Другій простягъ до него руку, Тома во̂дтявъ ему еѣ при само̂мъ плечи.

Не сказавъ анѣ слова. Нѣ оденъ голосъ гнѣву не выйшовъ зъ его устъ. Лице его осталось холодне, блѣде, очи его не обертали ся, не блестѣли, лише дивили ся зъ погордою нѣмо, неповорушно понадъ головы ворого̂въ, а тымчасомъ своею шаблею блыскучою звинно, мовь учитель фехтованя, ловивъ удары вымѣрени̂ противъ него, и рубавъ головы и лиця противнико̂въ.

Они верещали мовь бѣшени̂. Чимъ бо̂льше зранивъ во̂нъ, тымъ лютѣйше нападали на него. Во̂нъ боровъ ся зъ погордливымъ лицемъ, лише рукою махавъ. Цѣле его тѣло

тана. Цѣла Европа мае въ тôмъ интересъ, щобы каналъ суезкій позôстававъ пôдъ панованемъ кедива. Зъ вôдповѣди Глядстона выходить, що справа уступленя Англіѣ зъ Єгипту мусить бути ще разъ розглянена. Франція зробить то въ мирнôмъ дусѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 3 лютого.

— Конкурсы на взоры краєві. Львôвскій музей промысловый розписавъ на сей рôкъ конкурсъ, котрый обôймае: проекты внутрѣшного устроеня ѣдальнѣ для ужитку родины середно заможнои. Проекты мають представляти: 1) Рисунки цѣлости внутрѣшного устрою ѣдальнѣ, выготовленй въ перспективѣ, або ортоґональныхъ проекціяхъ, 2) рисунки поодинокихъ предметôвъ, становлячихъ цѣлôсть устрою внутрѣшного ѣдальнѣ, пôсля скалѣ: 1 : 10 найменше въ трехъ проекціяхъ ортоґональныхъ. Речинець до надсыланя працъ конкурсовыхъ установлено на 31 мая с. р. Нагородъ вызначено 5 а именно по: 300 зр., 250 зр., 200 зр., 150 и 100 зр. Нагороджені проекты стають власностію музея, а також застерѣгае собѣ музей право першеньства при купнѣ нагороджених проектôвъ. — Розписуючи сей конкурсъ пôдносить музей промысловый, що головною задачею его есть вытворити при помочи конкурсôвъ обильну скôлькôсть взорôвъ опертыхъ на краевыхъ мотивахъ для нашихъ рукодѣльникôвъ. Длятого звертае ся въ конкурсѣ увагу конкуруючихъ на архитектоничнî и декораційнî прикметы нашихъ старыхъ святинь, замкôвъ, палатъ, домôвъ и хатъ селяньскихъ въ ихъ внутрѣшнôмъ устроеню, дальше на тканины и гафты церковнî, свѣтскî и народнî, а вкôнци на зборы и бібліотеки краевыхъ музеѣвъ. — Вôдповѣдно до того повиннî конкуруючî опирати свои выробы лише на мотивахъ краевыхъ, подаючи при надсыланыхъ проектахъ и близшî поясненя, зъ якого жерела т. е., зъ якихъ выробôвъ народныхъ чи зъ памятникôвъ историчныхъ взято дотычнî мотивы. При тôмъ треба також и на те звражати, щобы проектованî працѣ не були невôльничимъ наслѣдованемъ, або простою копіею, але свободнымъ примѣненемъ и самостôйнымъ розвиненемъ даныхъ мотивôвъ. Въ розписанôмъ конкурсѣ можуть убѣгати ся лише Галичане, безъ огляду на ихъ становище и зване.

— Выдѣлъ „Рускои Бесѣды" въ Перемышли устроюе въ днехъ 4 и 11 лютого с. р. вечерки зъ танцями въ комнатахъ „Бесѣды". Вступъ вôдъ особы 1 зр., для членôвъ „Бесѣды" и „Бояна" 50 кр. Початокъ о годинѣ 8 ôй вечеромъ.

— Въ Довгôй войниловскôй посвячено дня 29 сѣчня с. р. нову церковь. Вже вôдъ рана того дня церковь и площа передъ церквою наповнились биткомъ народомъ. Майже всѣ священики журавеньского деканата, а богато зъ калуского явились на посвяченю. До соборнои службы Божои станувъ зъ духовеньствомъ впреосв. Митрополитъ, котрый день передъ тымъ приѣхавъ до Довгои и заметкавъ у о. Рожаньского. Пôдчасъ богослуженя спѣвавъ хоръ питомцѣвъ пôдъ управою п. Яросевича. На богослуженю явили ся також представителѣ властей державныхъ и автономічныхъ. По богослуженю промовивъ впреосв. Митрополитъ до зôбраного народу. Похваливъ ревнôсть парохіянъ, що поставили храмъ Божій и взывавъ зôбраныхъ, щобы держали ся крѣпко своеѣ народности и свого руского обряду. Вôдтакъ бувъ обѣдъ у о. Рожаньского, на котрôмъ господарь пôднѣсъ многолѣтє въ честь Є. Е. Митрополита, пôдносячи, що вôнъ не пощадивъ труду свого для добра своеѣ паствы. Митрополитъ вôдповѣвъ, що добро церкви, добро народу руского лежить ему на серци, и для него буде трудитись, доки Провидѣне удержить его при силахъ. Промовлявъ ще маршалокъ повѣтовый п. Комарницкій, староста п. Маевскій и лат. деканъ о. Корчиньскій зъ Войнилова на тематъ згоды межи двома братными народами.

— Красна проява патріотичного чувства. Вôдъ комітету будовы руско-народного театру достали мы ось таке письмо до публичного оголошеня: О. Цегельскій, парохъ въ Струсовѣ, приславъ на руки рад. Теофіля Мандычевского 12 зр. 4 кр. на будову руского театру у Львовѣ, зôбранî въ Струсовѣ, а то: а) 11 зр. и 4 кр. на весѣлю у мѣщанина Иосифа Конрада, майстра камѣнярского, котрого зять Гавріилъ Опишко, возьный почтовый вразъ зъ своею молодою жѣнкою заняли ся збиранемъ и 1 зр. зôбраный при тароку. Утѣшна ся проява дае поруку, що въ груди рускôй живе чувство патріотичне, що покликъ нашь до збираня складокъ на будову руского театру найшовъ щирый вôдгомôнъ у народа, и що фонды нашî збôльшати ся будуть зъ кождымъ днемъ, такъ що зъ часомъ дôждемо ся воплощеня нашои гадки и переведеня еѣ въ дѣло. Заразомъ заявляемо нашу щиру подяку за той красный датокъ и за трудъ около збираня складокъ. Вôдъ комітету будовы руского театру: *Василь Ильницкій*, голова комітету.

— Хорально-декламаційный вечерокъ зъ танцями уряджуе въ Микулинцяхъ въ сали рады громадскои дня 5 лютого товариство читальнѣ „Просвѣты" въ користь касы позычковои и касы ощадности. Вступъ, не кладучи тамы добродѣйности, вôдъ особы 1 зр. вôдъ родины 2 зр. в. а. Початокъ о 7 год. вечеромъ. Програма вечерка буде роздавати ся при касѣ.

— Добра опѣка лѣкарска. Въ львôвскôмъ шпитали для положницъ лѣчено въ 1892 роцѣ 1094 недужихъ женщинъ, зъ котрыхъ 1023 перебуло пологъ. Въ тôмъ часѣ доконано 86 важнѣйшихъ операцій, мѣжъ котрыми два т. зв. „цѣсарскі рѣзаня" зъ успѣшнымъ результатомъ для матерей и дѣтей. Мимо того не лучивъ ся въ тôмъ шпитали за цѣлый рôкъ анѣ одинъ выпадокъ смерти. Шпиталь сей знаменито веденый дромъ Чижевичемъ выказувавъ вже вôдъ довшихъ лѣтъ постôйно меншаючу смертнôсть, бо коли въ 1880 роцѣ умирало 3·6 проц недужихъ, то процентъ сей меншавъ застедно и въ роцѣ 1889 число померлыхъ выносило лише 1·8 проц. недужихъ. Рôкъ 1892 треба уважати за найщасливѣйшій. За сю успѣшну дѣяльнôсть высказавъ Выдѣлъ краевый дрови Чижевичеви признане, а ординуючихъ лѣкарѣвъ и прислугу шпитальну надѣливъ ремунераціями.

— Обманьства зô змѣною валюты не перестають жиды допускати ся, якъ о сѣмъ свѣдчить слѣдуючій фактъ: Въ Яворовѣ змѣнявъ якійсь жидъ бѣдному заробникови тяжко заробленого ґульдена на 80 кр., вмовляючи въ него, що той грôшъ не мае вже давнои вартости. Такі обманьства повтаряють ся вôдъ довшого часу, тожь добрі люде повиннî бы поучати селянъ, що вартôсть ґульдена цѣлкомъ не змѣнилась, бо инакше обманники будуть дальше вести свои операціи на шкоду селянъ,

— Крадѣжь на почтѣ въ Краковѣ вже выяснилась Тыхъ 30.000 рублѣвъ укравъ чоловѣкъ молодый, образованый, передъ котрымъ свѣтъ стоявъ отвореный, бо вже кôнчивъ права и бувъ асистентомъ почтовымъ. До крадежи спонукала его якась „дама", котра его дуже богато коштувала. Молодый сей переступникъ зве ся Станіславъ Скомпскій.

— Выбухъ пороху. Въ сушарни казаньскои фабрики пороху бездымного выбухло тыми днями двайцять пудôвъ піроксиліны. Трехъ робôтникôвъ убило, одного ранило въ ногу, а одного засыпало румовиско и его выняли живымъ зъ помѣжь камѣня. Сушарня завалилась до самого споду.

— Катастрофа зелѣзнича. На стація Мелесичь въ Угорщинѣ въ ночи на 31 сѣчня стрѣтились два поѣзды тягаровî и вдарили на себе. Обѣ машины и 13 возôвъ розлетілись, а служба въ часъ выскочила.

Штука, наука и література.

— „Дещо про землю, написавъ И. Охримовичъ." Пôдъ такимъ заголовкомъ вышла перша за сей рôкъ книжочка Просвѣты и коштуе 10 кр. Єсть то вже 152-га въ ряду книжочка выданя „Просвѣты". При сѣй нагодѣ позволимо собѣ звернути увагу центрального выдѣлу товариства „Просвѣты" на одну рѣчь: О скôлько собѣ пригадуемо, появляе ся вже третымъ (а певно другимъ) наворотомъ книжочка, трактуюча про одну и ту саму матерію зъ наукъ природныхъ, а то, про силы природы, хочь за кождый разъ пôдъ иншимъ заголовкомъ и пôсля иншои системы. Не було бы въ тôмъ нѣчого злого, бо за кождый разъ знайде читатель для себе щось нового, чого въ попередныхъ выданяхъ може не читавъ: але коли зъ одной галузи науки стрѣчаемо въ выданяхъ „Просвѣты" ажь кôлька родôвъ книжочокъ, то зъ другихъ, якъ н. пр. зъ всесвѣтнои исторіѣ не видимо анѣ однои. Се по нашôй думцѣ хиба, котру повиненъ бы выдѣлъ товариства „Просвѣты" старати ся усунути. Народъ треба постепенно и всесторонно учити и образувати, а рôжнороднôсть книжочокъ вплыне користно и на попытъ за ними, а тымъ самымъ и на збôльшене членôвъ „Просвѣты".

Господарство, промыслъ и торговля

— Календарь церковный и господарскій. Рускі свята: дня 22 (3 лют.) Тимотея; дня 23 (4 лют.) Климентія свящ. — Латиньскі свята: дня 3 лютого Блажея; дня 4 Вероніки — Всхôдъ сонця: дня 3 с. м. о годинѣ 7 мін. 32; захôдъ о 4 год. 58 мін.; дня 4 о 7 год. 30 мін.; захôдъ о 5 год. 9 мін. — Всхôдъ мѣсяця: дня 3 с. м. о 4 год. 13 мін.; захôдъ о — год. — мін.; дня 4 о 5 год. 31 мін.; зах. о — год. 15 мін.— Станъ воздуха за минувшî добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 2 до 12 год. въ полудне дня 3 с. м.: середна теплота була — 1·8° Ц., найвысша — 0·0° Ц. нинѣ въ полудне), найнизша — 3·8° Ц. въ ночи. Барометръ иде въ гору (769). Вѣтеръ буде полудново-захôдный, слабый, теплота пôднесе ся до — 0° Ц., небо буде легко захмарене; буде погода.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 3 лютого. Є. Вел. Цѣсарь и Найдост. Архикнягиня вдовиця зробили візиту румуньскому наслѣдникови престола. По полудни принимавъ Є. Вел. Цѣсарь румуньского наслѣдника престола у себе, а вечеромъ о 6 год. вôдбувъ ся обѣдъ въ честь молодои пары румуньскои.

Римъ 3 лютого. Комісія выбрана италіяньскимъ парляментомъ єсть за выданемъ судови пос. Дезербіого замѣшаного въ справу римского банку.

Палермо 3 лютого. Коло Артевіле найдено бувшого синдика мѣста Палермо и директора сициліяньского банку Бартоля, убитого. Суть слѣды, що его убили якихсь двохъ людей въ ваґонѣ зелѣзницѣ а вôдтакъ выкинули черезъ вôкно на шины.

Парижъ 3 лютого. Въ процесѣ панамскôмъ буде вырокъ оголошеный въ четверъ.

не рушалось, такъ само й черты его лиця. Вôнъ немовь дававъ доказъ на давну приповѣдку, що въ борбѣ оденъ шляхтичь вартъ за десять селянъ.

Вкôнци хтось кинувъ косу и она зранила его тяжко въ ногу, котру вôнъ выгнувъ. Шляхтичь анѣ не зойкнувъ зъ болю, уклякъ и боровъ ся дальше. Оружє блестѣло ему надъ его головою. Лице его було такъ само блѣде, а поглядъ гордый, неповорушный.

По довгôй втомляючôй борбѣ щоразъ бôльше нахилявъ ся, ажь вкôнци упавъ на знакъ. Нѣ оденъ голосъ болю не вырвавъ ся зъ его устъ, анѣ оденъ зойкъ смертельный.

Филѣ скаженои юрбы перепливли понадъ трупомъ шляхтича, а по хвили хтось пôднявъ въ гору его голову, вбиту на власну шаблю.

Вôнъ бувъ зъ родины послѣднымъ мужчиною, котрого мусѣли перемогти.

По его смерти лише жѣнка и дѣти остались дома.

Але напастникôвъ лежало бôльше якъ сто на подвôрю, передъ дверми и пôдъ вôкнами, на сходахъ; а коли часомъ замовкъ окликъ побѣды, то розлягали ся голоснî стоны конаючихъ и раненыхъ.

* * *

(Дальше буде).

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватни") якъ для „Народнои Часописи" такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Оречене хемічнои ляборатоpіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Незрôвнану добрôсть тыхъ дутокъ доказуе отсе оречене хемічнои ляборатоpіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Дутки гіґіенічнѝ **С. В. Немойовского** не заключають въ собѣ нѣякихъ шкôдливыхъ здоровлю складовыхъ частей.

Ч. 18148. 1892.

До пана Степана Верушь **Немойовского,** фабриканта дутокъ циґаретовыхъ у Львовѣ.

Зъ порученя маґістрату зъ дня 24 марця 1892 ч. 19148 ровслѣдôвъ я надôсланый Вами циґаретовый папіръ, означеный водною написею: **„С. В. Немойовскій"** и пересвѣдчивъ ся, що не мѣстить жадныхъ невластивыхъ складникôвъ и такъ пôдъ взглядомъ выдаваного проценту попелу якъ и повстаючого дыму вôдповѣдае зовсѣмъ всѣлякимъ вымогамъ гіґіенічнымъ.

Зъ мѣскои ляборатоpіи хемічнои.

Львôвъ дня 30 марця 1892.

Видѣли въ президіи Маґістрату:

Мохнацкій в. р. президентъ.

Дръ М. Д. Вонсовичъ в. р. заприсяженый хемикъ мѣск. и суд.

До кождого пуделка дутокъ, заосмотреного фірмою **С В Немойовскій**, долучае ся повысше оречене хемічнои ляборатоpіѣ кор. стол. мѣста Львова.

Остерѣгае ся передъ наслѣдованемъ.

6

Набути можна въ склепахъ **С. В. Немойовского** у Львовѣ: Театральна 3, Ягайлоньска 6; въ Краковѣ Суконницѣ 28 и у всѣхъ значнѣйшихъ торговляхъ и трафікахъ.

Инсераты

(„оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" **Людвика Пльона**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожъ знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКЍ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жаднои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечнѝ.	4% пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнѝ преміованѝ.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнѝ безъ премін.	4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	4½% пожичку пропінацийну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскѝ Облиґаціи индемнизаційнѝ,

котрѝ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякѝ выльосованѝ, а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣннѝ, якъ такожъ купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевѝ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

8

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКОВЪ

и до принятя въ

Ц. И К. ВОЙСКОВЍ ШКОЛЫ

почѝнае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр

Проґрамы даромъ.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ — денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ласатками, такожъ по цукорняхъ.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонне веснѣвки, роднмѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1-50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.